

РЕШЕНИЕ

№ 1899

гр. София, 25.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **12342** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор /КФН/ срещу решение от 12.11.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав по НАХД № 3330 по описа за 2013г., с което е отменено Наказателно постановление № Р-10-6/11.01.2013г. на заместник-председателя на КФН. С последното е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника по касационната жалба – ЗАД [фирма], за извършено нарушение на разпоредбата на чл.107, ал.1 от кодекса за застраховането /КЗ/.

Касаторът моли за отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на наказателното постановление с доводи за неправилно приложение на материалния закон – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Посоченото от съда в мотивите на решението, не съставлявало порок на наказателното постановление относно формираната от административнонаказващия орган воля по отношение размера на наложената имуществена санкция, а допуснат пропуск при изписването ѝ, който не съставлявал съществено нарушение. Горното не накърнявало според касатора правото на защита на санкционираното лице, тъй като била правилно посочена разпоредбата, на основание на която е санкциониран нарушителя.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк.К., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът по касация - ЗАД [фирма], редовно и своевременно призован, в съдебно заседание не се представлява. От него е депозиран отговор по касационната жалба, в която излага подробни съображения за неоснователността ѝ. Съдът правилно бил констатирал, че е налице разминаване между словесния и цифровия израз на размера на наложената санкция, което нарушава правото на защита.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови отменителното си решение районният съд е установил от фактическа страна, че на 25.03.2012г. е настъпило пътно-транспортно произшествие, в резултат на което Б. С. претърпял имуществени вреди. Към датата на настъпване на произшествието гражданската отговорност на виновния участник е била застрахована в ЗАД [фирма]. По повод претърпените вреди и на основание застрахователния договор увреденото лице заявило пред застрахователя претенция за изплащане на застрахователно обезщетение на 26.03.2012г. като за установяване на нейното основание и размер С. представил надлежни доказателства. По заведената щета представители на застрахователя извършили оглед на увредения автомобил на 27.03.2012г. и 11.04.2012г. В акта за установяване на административното нарушение /АУАН/ било прието, че съгласно чл.107, ал.1 КЗ за санкционираното дружество е възникнало задължение в 15-дневен срок от 11.04.2012г., но не по-късно от 26.04.2012г. да се произнесе по щетата като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано откаже плащането, което видно от доказателствата по делото не е сторено.

При така установеното от фактическа страна съдът от правна страна е изложил, че е налице допуснато нарушение на административнопроизводствените правила при издаване на наказателното постановление, изразяващи се в неяснота на наложената имуществена санкция, тъй като разпоредбата на чл.319, ал.2 КЗ предвижда налагане на имуществена санкция в размер от 2000 до 40 000 лева. Имуществената санкция, наложена с наказателното постановление е на основание на посочената разпоредба, но е посочено, че е в размер на 2000 /хиляда/ лева за извършено нарушение на чл.107, ал.1 КЗ, с оглед което е налице невалидна воля на административнонаказващия орган.

Така постановеното решение е правилно.

Допуснатото нарушение при издаване на наказателното постановление е от категорията на съществените, тъй като засяга правото на защита на санкционираното лице. При така констатираното противоречие между цифровия и словесния израз на наложената санкция, волята на административнонаказващия орган не е обективизирана ясно и еднозначно, което е основание за отмяната на наказателното постановление поради нарушение на разпоредбата на чл.57, ал.1, т.7 ЗАНН. Така констатираната незаконосъобразност не може да бъде отстранена от съда. Налице е неяснота досежно

размера на наложеното наказание, която по правни последици може да се приравни до липса на наложено наказание. Това е така, тъй като нито за наказаното лице, нито за съда е ясно, какъв е размерът на наложената имуществена санкция, за да може да се прецени дали правилно е определен той. Това затруднение се засилва и от обстоятелството, че минимумът на имуществената санкция за нарушение на чл.107, ал.1 КЗ, при условията на повторност на нарушението, за каквото е санкциониран жалбоподателя, е 2000 лв., а максимумът 40000 лв., докато словесното изписване на санкцията в наказателното постановление е под предвидения минимум от 2000 лв., а именно 1000 лв. Констатираното процесуално нарушение е съществено, тъй като е нарушило правото на жалбоподателя да разбере какъв е размера на наложеното му административно наказание глоба. Нарушението препятства възможността от по-нататъшен контрол за правилност на атакуваното наказателно постановление. По тази причина се явява основание за отмяна на НП като незаконосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.11.2013 г., постановено по НАХД № 3330/2013 г. по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.